

[Finansministeren.]

er ca. 1 900 000 Kr., faar vi for Finansaaret 1928—29 en Nedgang paa 9,3 Mill. Kr. og for det første Normalaar 12,4 Mill. Kr.

I Lovforslaget er der indsat en Revisionsbestemmelse, som gaar ud paa, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i den ordinære Rigsdagssamling 1929—30. Jeg gentager, at naar Lovforslaget er sat op, som det er, og det kun sigter paa disse to Punkter, som Regeringen er enig med Erhvervenes Fællesudvalg om at betragte som de væsentligste, er det ikke, fordi jeg har ment, at en mere almindelig Revision af Formue- og Indkomstskatteloven ikke kunde være ønskelig, men fordi der, hvis Bestemmelserne skal have Gyldighed for Skatteaaret 1928—29 og altsaa skal virke straks fra det nye Aars Begyndelse for de Selvangivelser, der forestaar, ikke er Tid til en almindelig Revision. Det var heller ikke finansielt muligt at komme videre, end disse Forslag udtrykker. Naar vi derimod naar til Aaret 1929—30, vil der antagelig være større Beløb at disponere over; og der vil da være en større Margin for Nedsættelser baade paa dette og muligvis paa andre Omraader. Af disse Grunde maa den almindelige Revision af Indkomst- og Formueskatte- loven udsættes til den Tid.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hauch: Under Hensyn til den udførlige Redegørelse, som det høje Ting nys har hørt af den højtærede Finansminister om det foreliggende Lovforslag og Forbindelsen med de Skattelove, vi har, skal jeg angaaende Enkeltheder indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Selskabsbeskatningen skal jeg sige, at det, som jeg og mit Parti har lagt mest Vægt paa i denne Forbindelse, er, at man gaar ind paa at stille Henlæggelse af Reserver skattemæssigt set paa samme Grundlag som Aktiekapital, idet dette bevirker, at der virkelig bliver en Mulighed for at konsolidere Selskaberne, uden at man støder paa de Vanskeligheder, som man ellers er udsat for at støde paa fra Aktionærernes Side, idet de under de nuværende Beskatningsforhold med ikke ringe Vægt kunde hævde, at det for deres Vedkommende er meget uheldigt, at Pengene henlægges til Konsolidering af Forretningen i Stedet for at blive udbetalt til dem personlig straks.

Hvad Formuebeskatningen i Almindelighed angaar, kan jeg sige, at jeg med megen Interesse bemærkede den højtærede Finans-

ministers Udtalelse om, at han følte sig tiltalt af Tanken om, at man fik Formueskatten fastlagt som en Skat, der svarede under Hensyn til Formueafkastningen. Den højtærede Finansminister tilføjede, at det ikke var muligt at komme helt ind paa denne Bane paa nærværende Tidspunkt, og det maa jeg erkende. Men i Virkeligheden maa man dog indrømme, at Beskatningen af selve Formuen i sig selv er irrational. Det maa være det naturlige og det rimelige at beskattede Formueafkastningen, ikke selve Værdien, saa meget mere som der jo altid vil være Eksempler paa, at Formuer midlertidigt giver en forholdsvis ringe Afkastning, hvilket i den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os i dette Land, i saa overordentlig høj Grad er Tilfældet.

Vi paaskønner, at Lovforslaget har faaet den Form, at det i alt væsentligt tjener til at beskytte Formuer, der kun giver et ringe Udbytte, mod Opspising alene paa Grund af Skatten. Den højtærede Finansminister anførte, at der ogsaa under denne Skattelov vil komme til at foreligge Tilfælde, hvor en Formue med normal Afkastning vil faa en Lettelse. Dette er rigtigt, men jeg vil dog her henvide til, at naar der er knyttet anden Indtægt til Formuen, vil denne Lov kun i Undtagelsestilfælde komme til at bevirke en større Lettelse; derpaa lægger jeg ikke ringe Vægt i den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os erhvervs- og skattemæssigt set.

Endelig træffer Lovforslaget Bestemmelse om, at smaa Formuer fritages for Skat, naar de ikke er knyttet til en Indtægt, saaledes at Formuer paa indtil 15 000 Kr. bliver fri. Vi har ikke noget at indvende imod, at denne Reform indføres. I øvrigt maa jeg sige, at jeg med ikke ringe Interesse har bemærket, at et æret Medlem af det andet høje Ting, Hr. Borgbjerg, ved Lovforslagets anden Behandling har anført, at han rent principielt ikke var Tilhænger af, at en Formue var fri for Skat, men at han fandt det naturligt, at alle Formuer var underkastet Skatteafgift til Staten. Det forekommer mig ikke at være uden Interesse at bemærke, at Socialdemokratiet gennem sin Ordfører lader et saadant Synspunkt komme til Orde.

Jeg har haft den Ære som Repræsentant for det Erhverv, hvortil jeg hører, at sidde som Medlem af Erhvervenes Skatteudvalg, der repræsenterer vore 5 selvstændige Hovederhverv her i Landet: Industri, Handel, Haandværk, Skibstart og Landbrug. Dette Udvalg har i Løbet af Sommeren tilrettelagt en Drøftelse, som senere skal fortsættes, af